

ด่วนที่สุด
ที่ นร ๐๙๐๔/๑๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของอาเซียน พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- อ้างถึง (๑) หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๑๒๔๕๔
ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖
(๒) หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๔/๐๘๖
ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง (๑) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นกรณีร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
ของอาเซียน พ.ศ. ในประเด็นว่า ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตามหนังสือ
ที่อ้างถึง (๒) อาจไม่สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ ความละเอียด
ทราบแล้ว นั้น

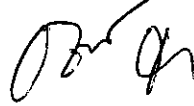
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอเรียนว่า มติของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๐
มิถุนายน ๒๕๕๖ มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้ส่วนราชการต่างๆ ถือปฏิบัติตามความเห็น
ของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) เกี่ยวกับวิธีการเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติเพื่อนำวติการให้เป็นไปตามหนังสือสัญญาต่อรัฐสภาตามบทบัญญัติ
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยคณะกรรมการฯ ได้วินิจฉัยในประเด็นปัญหาว่า
หากคณะรัฐมนตรีจะเสนอร่างพระราชบัญญัติเพื่อนำวติการให้เป็นไปตามหนังสือสัญญา
ต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และเมื่อสภาทั้งสองพิจารณาผ่านร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว
จะถือว่าหนังสือสัญญานั้นมีกฎหมายอนุวัติการอยู่แล้วและไม่อยู่ในบังคับต้องขอความเห็นชอบ
ของที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ได้หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นว่า การเสนอขอความเห็นชอบ
หนังสือสัญญาจากที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
นั้น มีความแตกต่างจากการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรและการประชุมของวุฒิสภาเพื่อพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติ ดังนั้น การทำหนังสือสัญญาที่ต้องมีการออกกฎหมายอนุวัติการ
จะต้องดำเนินการทั้งสองส่วนจึงจะถือว่าได้ปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดในรัฐธรรมนูญฯ
กล่าวคือ คณะรัฐมนตรีจะต้องเสนอหนังสือสัญญาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบและเสนอ
ร่างกฎหมายต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ส่วนลำดับของการดำเนินการนั้น เนื่องจากไม่มี
บทบัญญัติใดในรัฐธรรมนูญฯ กำหนดไว้ คณะรัฐมนตรีจึงสามารถดำเนินการได้ตามความเหมาะสม

โดยอาจเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาไปพร้อมกับการเสนอความตกลงฯ เพื่อขอความเห็นชอบของรัฐสภาก็ได้

สำหรับความเห็นของสำนักงานฯ ตามหนังสือที่อ้างถึง (๒) กรณีการเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของอาเซียน พ.ศ. เพื่ออนุวัติการความตกลงว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของอาเซียน นั้น สำนักงานฯ เห็นว่า คณะรัฐมนตรีจะต้องดำเนินการเสนอร่างพระราชบัญญัติฯ ต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามขั้นตอนที่กำหนดในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รวมทั้งต้องเสนอที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบความตกลงดังกล่าว และเมื่อได้ดำเนินการทั้งสองส่วนครบถ้วนแล้วจึงจะสามารถแสดงเจตนาเพื่อให้มีการผูกพันตามความตกลงฯ ต่อไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ที่ได้กล่าวมาข้างต้น นอกจากนี้ สำนักงานฯ มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า หากจะดำเนินการเสนอร่างพระราชบัญญัติฯ ต่อสภาผู้แทนราษฎรก่อนการเสนอขอความเห็นชอบความตกลงฯ จากรัฐสภา อาจมีปัญหาในการพิจารณาหลักการของสภาผู้แทนราษฎร จึงสมควรเสนอความตกลงให้รัฐสภาเห็นชอบเสียก่อนเพื่อให้เป็นไปตามขั้นตอนที่มีการเสนอกฎหมาย เพราะรัฐสภาเห็นชอบกับความตกลงนั้นแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอัคร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักกฎหมายต่างประเทศ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๗๙๐๐-๙ ต่อ ๒๒๐๕ (นายปณิธานา)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๒๗๐๑

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th